

17. januar 2017

Præstens præk

For tiden er det lettere at være aktuel og politisk i en prædiken. Jeg er ellers næsten aldrig særlig politisk for ikke at gøre de sure som mener noget andet...

Men fordi vi i samfundet taler om vigtige værdier i livet, så springer der værdier lige ud af bibelteksterne og peger på emner i virkeligheden: Trump, Barack Obama, frygt for fremtiden, frygt for konflikter. Hvad skal vi stille om med det? Teksterne om Jesus handler rigtig ofte om "du skal være som den, der tjener", ikke være udemokratiske. Jesus sigervi ikke skal frygte men tro, det vil være godt i en urolig tid og Jesus siger, vi skal gøre det gode. Det er kommentarer til virkeligheden. Når Jesus sidder i templet som barn og er en flink skoledreng og dog samtidig er ulydig overfor Maria og Josef, så er det nærliggende at tale om de vilkår vores børn og unge har. De bliver jo nærmest støbt sammen med uddannelsessystemet. Nu er det ikke fordi, Jesus taler om at børn skal bruge fantasi og være fri. Men alligevel: Jesus siger vi voksne skal være som børn for at komme ind i Guds rige.

Menighedsråd, kan de lede, eller er de lede?

Der sker meget i sognet. Vi har jo fået et nyt menighedsråd. Så er præsten altid bange: hvad nu, kan de nye medlemmer lede sognet uden at ride rundt på paragrafferne og lege direktører overfor de ansatte? Og heldigvis!! Vi har fået et fantastisk menighedsråd. Rådet består af forældre til skolebørn, en håndværker, nogle som kommer i kirken, pensionister, og vores formand Jonas Christensen er 28 år og rigtig dygtig! Der bliver også nok at tage fat på. Vi drømmer om bedre faciliteter for graverne, vi drømmer om at lave endnu en god FESTIVAL den 20. maj 2017. Vi taler om måske at lave møder hvor KRISTENDOMMEN og NATURVIDENSKAB er tema osv. Men der er også alle de mange ting vi PLEJER.

Krig eller fred?

I min læsekreds kom vi til her hen over vinteren at læse så meget om KRIG. Vi læste både om 1. og 2. verdenskrig og 2 bøger om de moderne krige i Afghanistan og Syrien. Det er næsten for meget men det er også af betydning at tale om det. Carsten Jensens bog "Den første sten" er en virkelig god roman om hvad krig gør ved os. Der sker det i romanen at danske soldater forsvinder –faktisk er det fordi de har en gal officer, som har lyst til at lave sit eget "game" i krigen. De andre danskere forlader derfor lejren og tager ud i det egentlige Afghanistan og møder krigen. Den er rigtig godt skrevet. Og JA den er uhyggelig men det er ikke for at svælge i lemlæstelse men for at vise os krigens vanvid.

Hvem kaster den første sten?

Efter at have læst den roman og Puk Damsgårds bog om Syriens krigen fra 2013, "Se solen græder", har jeg tænkt meget på hvor grænsen går for indblanding i andres konflikter og hvor grænsen går for hvornår revolution giver mening. Det er nok et af de sværes spørgsmål at stille? Var det bedre at være blevet ved Assad, som ifølge Puk Damsgård er en undertrykkende diktator? Han er der stadig, nu med et helt smadret land...

Disney, Luther og Amacing Grace

Nå men ikke mere jammer. Vi lever jo så meget bedre her, så min arbejdsopgave en af de nærmeste dage er at skrive et lille teaterstykke til børnekonfirmanderne om "Frost", en disneyfilm fra 2013. Jeg glæder mig til at se filmen, som jeg ikke kender, og digte over den. Vi skal bruge forestillingen til fastelavn hvor vi har børnegudstjeneste.

Konfirmanderne, Camilla (konfirmandlærer) og jeg har det også sjovt. Vi har lige været klædt ud som munke og dømt Martin Luther og næste gang vi ses, skal vi til Aros og Moesgård på udflugt. Det er fantastisk, vi har mulighed for at vise dem Danmarks to bedste museer. Vi skal ind i oldtiden og den moderne kunst.

I øvrigt er det LUTHER år. 500 år siden, han satte 95 teser op på kirkedøren i Wittenberg for at fortælle om de misbrug, han så i den katolske kirke. Hvad er der med ham Luther? Han gjorde to FANTASTISKE ting. Det ene er, han oversatte bibelen fra hebraisk og græsk til TYSK så almindelige mennesker kunne læse den (vi fik en oversættelse af Christian den 3 i 1536, da reformationen blev indført i Danmark). Den anden FANTASTISKE ting han gjorde, var han gav os blik for Jesus og Guds AMACING GRACE (som Barack Obama har udødeliggjort igen ved en begravelse af myrdede sorte). Den FORBLØFFENDE NÅDE er den erkendelse at alt godt vi har er tilgivelse. Tilgivelse betyder vi kan komme videre når vi eller andre svigter. Og GUDS TILGIVELSE er den NÅDE vi må gå hen til, når vi ikke kan tilgive hinanden og vi må give Gud opgaven.

Kristina Nilsson